

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

מאמר

וקבל היהודים – ה'תשל"ה

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש



בלתי מוגה

יוצא לאור לפורים היתשע"ה



יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים וחמש לבריאה

שבעים שנה להסתלקות-הילולא של כ"ק הרלו"צ ז"ל

©

Published and Copyright 2014 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5775 • 2015

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

פתח דבר

לקראת ימי הפורים הבעל"ט — הננו מוציאים לאור, מאמר ד"ה וקבל היהודים גו' (בהוצאה חדשה ומתוקנת), שנאמר בהתוועדות חג הפורים ה'תשל"ה*, הנחה בלתי מוגה.

*

בתור הוספה — מכתבים (תדפיס מ"אגרות-קודש", שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

י"א אדר, ה'תשנ"ה,
שבעים שנה להסתלקות-הילולא של כ"ק הרלוי"צ ז"ל
ברוקלין, נ.י.

(* לפני ארבעים שנה.

תוכן המאמר

ביאור החידוש דפורים לגבי מ"ת (קיימו מה שקבלו כבר) – בהקדם
ביאור החידוש דמ"ת לגבי קיום התומ"צ ע"י האבות, שעבודת האבות
הגיעה רק עד שורש ומקור הנבראים, ולכן היתה בעיקר עבודה רוחנית,
שלא חדרה בדבר הגשמי לפעול בו שינוי, ובמ"ת בטלה הגזירה, ונעשה
שינוי בהגשמי – הדגשת מעלת הגשמיות, וכמו הקדמת נעשה לנשמע,
שהמעשה הוא העיקר (ס"ב).

הרגש העילוי דהקדמת נעשה נשמע – ה' אצלם ע"י הקדמת הבירור
והזיכוך דגלות מצרים, אך כיון שזה עתה באו מגלות מצרים, ה' צורך
באתעדל"ע (כפה עליהם הר כגיגית) כדי שענין זה יתגלה אצלם. אמנם,
מכאן מודעא רבה לאורייתא, ולכן הדור וקבלוה בימי אחשוורוש – ע"י
המס"נ במעמד ומצב של העלם והסתר, באופן של **אתעדל"ת** בלבד (ס"ג-ד).
הטעם שדוקא ימי הפורים הם ימי משתה ושמחה ובאופן ד"עך דלא ידע"
– מצד הצירוף של גשמיות ורוחניות; והשייכות לענין הגורל שבפורים
(ס"ה).



בס"ד. פורים, ה'תשל"ה

(הנחה בלתי מוגה)

וקבל היהודים את אשר החלו לעשות¹, ואיתא בגמרא² שבימי הפורים קיימו מה שקבלו כבר, והיינו, שמה שקבלו במ"ת באופן ש(כפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית, ולכן) מכאן מודעא רבה לאורייתא, הנה הדור וקבלוה בימי אחשורוש, וזהו אומרו וקבל היהודים את אשר החלו, שבמ"ת היתה רק ההתחלה, ואילו הסיום והגמר הי' בימי הפורים האלו³. וצריך להבין⁴, איך שיך לומר שבזמן מ"ת היתה רק התחלה, בה בשעה שאז הי' הענין דהקדמת נעשה לנשמע⁵, והענין דוירד הוי' על הר סיני⁶, עם כל הרעש (שטורעם) שהי' במ"ת, באימה וביראה ברתת ובזיע⁷, ואיך יתכן שכל זה נקרא רק בשם החלו לעשות. גם צריך להבין מהי השייכות דפורים למ"ת, שדוקא בימי הפורים נעשה קיום הענין (קיימו) שהתחלתו היתה במ"ת, ועד שאמרו⁸ שכל הנביאים והכתובים עתידין ליבטל, מלבד מגילת אסתר (והלכות), כיון שעל ימי הפורים נאמר⁹ לא יעברו גוי' לא יסוף, ומזה למדים בנוגע למגילת אסתר שהיא חלק מפורים, שאפילו לעתיד לבוא לא תיבטל. גם צריך להבין מהו הטעם שדוקא בימי הפורים מצינו הענין דימי משתה ושמחה¹⁰, משא"כ כאשר החלו לעשות (במ"ת), הנה אף שצ"ל ענין השמחה¹¹, מ"מ, אין זה כמו ימי משתה ושמחה דפורים, ועאכו"כ שאין זה באופן דחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע¹², שהרי קיום מצות ושמחת בחגיך¹³ ע"פ תורה הוא באופן שב"ד שולחים שלוחים כו' (כמבואר ברמב"ם¹⁴ ובשו"ע¹⁵). וגם צריך להבין מה

- | | |
|--|--|
| (1) אסתר ט, כג. | (7) ברכות כב, א. |
| (2) שבת פח, א — עה"פ (אסתר ט, כז) | (8) ירושלמי מגילה פ"א ה"ה. רמב"ם הל' מגילה ספ"ב. |
| (3) ראה ד"ה וקבל היהודים בתו"א מגילת אסתר צו, ג. שערי אורה שער הפורים פח, ב. | (9) אסתר ט, כח. |
| אוה"ת מגילת אסתר ע' קנו. ד"ה הנ"ל תשי"א (תו"מ סה"מ אדר ע' נד). | (10) שם, כב. |
| (4) ראה שערי אורה ואוה"ת שם. ד"ה הנ"ל תרפ"ז (סה"מ תרפ"ז ע' ק), תשי"א (תו"מ סה"מ שם). | (11) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סתצ"ד סי"ח. וש"נ. |
| (5) משפטים כד, ז. שבת שם. | (12) מגילה ז, ב. |
| (6) יתרו יט, כ. | (13) פ' ראה טז, יד. |
| | (14) הל' יו"ט פ"ו הכ"א. |
| | (15) או"ח סתקכ"ט ס"ד. שו"ע אדה"ז שם סי"ג. |

שבכל מגילת אסתר נקראים בני" בשם יהודים, משא"כ במ"ת נקראו בשם יעקב וישראל (כמ"ש¹⁶ כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל), ומשמעות הענין, שגם זה שייך לחילוק בין החלו לעשות שהי' במ"ת לקיימו וקבלו שהי' בימי הפורים.

ב) ויובן בהקדם הידוע בדרושי רבותינו נשיאנו על מגילת אסתר (החל מרבינו הזקן, אדמו"ר האמצעי והצ"צ¹⁷, ועד"ז בדרושי רבותינו נשיאנו ממלאי מקומם¹⁸), בביאור החידוש בענין דמ"ת¹⁹ לגבי אברהם אבינו, שהרי קיים אברהם כל התורה כולה עד שלא נתנה²⁰, ואעפ"כ הנה דוקא בשעת מ"ת הי' ביטול הגזירה²¹, ובאופן דאני המתחיל, שנאמר⁶ וירד הוי' על הר סיני. ולכאורה, הרי עבודת האבות, שהן הן המרכבה²², היא עבודה נעלית שלא בערך, ועד שכללות ענין האהבה מסותרת, שנכלל בה גם דחילו (שהם שרשי עבודת ה' ויסודותי²³, שהרי האהבה היא שורש כל מצוות עשה, ויראה היא שורש כל מצוות ל"ת, כמבואר בתניא²⁴), הרי זה ירושה לנו מאבותינו, כמבואר בארוכה בתניא²⁵. ונקודת הביאור בזה, שבמ"ת היתה הקדמת נעשה לנשמע, שענין זה גילה והדגיש את מעלת המעשה דוקא, וזהו מה שנתחדש במ"ת לגבי עבודת האבות.

והענין בזה, דהנה, עבודת האבות, החל מעבודתו של אברהם במדת החסד (הלוך ונסוע הנגבה²⁶, באופן של רצוא ושוב²⁷), ועד"ז יצחק במדת הגבורה ויעקב במדת התפארת, היתה עבודה נעלית ביותר, וכאמור שהאבות הן הן המרכבה, אבל, כל זה הי' רק עד לדרגא שאלי' יכול הנברא להגיע מצד שרשו ומקורו (כידוע²⁸ הראי' ממעין עין עיטס²⁹, שאינו יכול להגיע למעלה משרשו ומקורו), דהן אמת ששרשו ומקורו הוא נעלה ביותר, הרי זה עדיין רק שורש ומקור של הנברא, ועד שגם

16) יתרו יט, ג.	פל"ד. פל"ט.
17) תו"א, שערי אורה ואוה"ת שם.	23) חינוך קטן.
18) ראה גם ד"ה הנ"ל תשי"א (ע' נו ואילך).	24) פרק ד.
19) ראה בארוכה לקו"ש ח"ה ע' 79. שם	25) פרק יח.
ע' 88 ואילך. ובכ"מ.	26) לך יב, ט.
20) יומא כח, ב. קידושין פב, א.	27) תו"א ושערי אורה שם.
21) תנחומא וארא טו. שמו"ר פי"ב, ג.	28) ראה ד"ה וכל העם תרכ"ט. תרל"א.
22) ב"ר פמ"ז, ו. פפ"ב, ו. תניא פכ"ג.	תרע"ח. תרפ"ב. תשי"ו. ועוד.
	29) ראה יומא לא, א.

למעלה הרי זה כפי שנבראים ונאצלים עומדים למעלה. ולכן³⁰ היתה עבודתם של האבות עבודה רוחנית, שזהו שאמרו על מעשה האבות שריחות היו³¹, והרי ריח בכלל הוא ענין שהנשמה נהנית ממנו ולא הגוף³². והענין בזה, דהנה, אע"פ שעבודת האבות היתה קשורה גם עם דברים וענינים גשמיים, וכמו ענין החסד דאברהם בהכנסת אורחים שהי' קשור גם עם דברים גשמיים, וכמ"ש³³ לושי ועשי עוגות וגו' ואל הבקר רץ אברהם וכיו"ב, ועד"ז בנוגע ליצחק, שהי' הענין דחפירת בארות³⁴ גם כפשוטו, ועד"ז בנוגע לעבודת המקלות דיעקב³⁵, כמבואר בזוהר³⁶ שהי' בדוגמת ענין התפילין, הנה אע"פ שהי' בזה גם ענין הגשמיות, הרי העיקר הי' העבודה ברוחניות. ולכן, לאחר גמר העבודה לא הי' שום שינוי בדבר הגשמי, שנשאר בגשמיותו כמקודם, שזוהי ההוכחה שגם בשעה שנעשית בו עבודת האבות (כאו"א לפי דרגתו), לא הי' זה באופן שחדר (דורכגענומען) כ"כ את גשמיות הדבר, ולכן, לאחר גמר העבודה הרוחנית לא נעשה בהגשמיות שינוי עיקרי.

וזהו החידוש שפעל מ"ת אפילו לגבי עבודת האבות, שאז נעשה ביטול הגזירה, שעליונים ירדו למטה ותחתונים יעלו לעליונים²¹, והיינו, שיהי' שינוי עיקרי בדבר הגשמי, שזהו מצד המעלה שיש בהגשמיות דוקא. וזהו גם הקשר של מ"ת עם ענין הקדמת נעשה לנשמע, הקדמה בזמן וגם במעלת העבודה, היינו, שהמעשה הוא העיקר³⁷ [ולא כמו שהי' בזמן האבות, שאף שהי' גם ענין הגשמיות (נעשה), הרי עיקר העבודה היתה ברוחניות, ואילו הפעולה בגשמיות היתה רק בשעת מעשה, וללא שינוי עיקרי, שבכללות הרי זה הענין דנשמע ונעשה, שהעיקר הוא הענין דנשמע], ועד שכאשר מקיים את המצוה במעשה בלבד, אזי נפעלת פעולת המצוה, משא"כ כשמכוין כל הכוונות ללא ענין המעשה, לא פעל כלל את ענין המצוה, כמבואר בתניא³⁸. ומזה מובן ענין נוסף, שכיון שמ"ת פעל לגלות מעלת התחתון, שהתחתון יעלה למעלה, הנה מאחר שזהו ענין הקשור עם גשמיות, הרי זה שייך לכל אחד ואחת מישראל,

34) תולדות כו, יח ואילך. וראה תו"א תולדות יז, ג. ובכ"מ.
35) ויצא ל, לו ואילך.
36) ח"א קסא, א.
37) אבות פ"א מ"ז.
38) פרק לח.

30) ראה גם ספר הערכים חב"ד כרך א' ע' כה.
31) שהש"ר פ"א, ג (א). נתבאר בד"ה וכל העם שבהערה 28.
32) ברכות מג, ב.
33) וירא יח, ז.

כי, לענין הגשמיות שייך כל אחד, אפילו מי שעבודתו הרוחנית היא עבודה נמוכה ביותר, ועד שנקראת גשמיות שברוחניות.

ג) אך עדיין צריך להבין, איך הגיעו אז בני לדרגא כזו שתוכל להיות אצלם הקדמת נעשה לנשמע, וכלשון חז"ל³⁹ מי גילה לבני רז זה. והביאור בזה, שע"י ההקדמה דגלות מצרים, בעבודה קשה בחומר ובלבנים גו'⁴⁰, נעשה אצלם הבירור והצירוף והזיכוכ כו'⁴¹, עד שנתגלה אצלם רז זה, והיינו, שנרגש אצלם העילוי דהקדמת נעשה לנשמע, שזהו מעין הענין שצריך להיות ונפעל במ"ת. אך כיון שזה עתה באו מגלות מצרים, הנה כדי שיוכל להתגלות אצלם ענין זה שנקרא בשם רז (כאמור לעיל מי גלה לבני רז זה), הוצרך להיות הענין דכפה עליהם הר כגיגית², כפי שמבאר רבינו הזקן⁴² שזהו ענין שבא באתערותא דלעילא, ואתעדל"ע זו היתה נתינת כח שתהי' האתערותא דלתתא דהקדמת נעשה לנשמע.

ד) אמנם כיון שההתחלה בזה היתה האתעדל"ע דכפה עליהם הר כגיגית, הנה מכאן מודעא רבה לאורייתא, ולכן הדור וקבלוה בימי אחשוורוש. והענין בזה, שע"י מעשה התומ"צ במשך כל הדורות שלאחרי מ"ת, הנה בדורו של מרדכי ואסתר הגיעו לדרגא כזו, שדוקא בזמן ומצב דעבדי דאחשוורוש, בהגלות שלאחרי החורבן, שאז לא הי' הענין דאתעדל"ע, וכמארז"ל⁴³ אסתר מן התורה מנין שנאמר⁴⁴ ואנכי הסתר אסתיר פני וגו', היינו, שמצד אתעדל"ע הרי זה הסתר לפנים מהסתר, ובנ"י היו אז בשפל המצב (כמבואר במדרשי חז"ל וגם בדרושי חסידות בארוכה), מ"מ עמדו כל בני"י (מקטן ועד גדול) בתנועה של מס"נ, מנער ועד זקן (וגם) טף ונשים (עמדו כולם) ביום אחד⁴⁵, היינו⁴⁶, שהאיר אצלם הענין ד"אחד" בעולם למטה. וכל זה הי' לא רק בעת רצון ובימי סגולה, אלא במשך כל זמן הגזירה, כמעט שנה שלימה, לא נפלה להם מחשבת חוץ⁴⁷, ועמדו במעמד ומצב של יהודים, שמורה על הכפירה בע"ז, כמארז"ל⁴⁸ כל הכופר בע"ז (שהוא כמודה בכל התורה כולה⁴⁹)

39) שבת פח, א. וראה גם ד"ה בשעה שהקדימו שנה זו (תשל"ה).	44) וילך לא, יח.
40) שמות א, כד.	45) אסתר ג, יג.
41) ראה תו"א ר"פ שמות.	46) ראה גם סה"מ תרפ"ט ע' 115. תש"ח ע' 118.
42) תו"א מגילת אסתר צח, ד ואילך.	47) תו"א שם צז, א. צט, ב.
43) לקו"ת פ' ראה כב, א.	48) מגילה יג, רע"א.
44) חולין קלט, ב.	49) קידושין מ, א.

נקרא יהודי, ולכן בכל מגילת אסתר (זמן מרדכי ואסתר) נקראים (לא יעקב או ישראל, בית יעקב או בני ישראל, אלא) בשם יהודים דוקא, אע"פ שהיו אז (לא רק משבט יהודה, אלא) מכל השבטים⁵⁰, החל מאיש יהודי ה' בשושן הבירה ושמו מרדכי וגו' איש ימיני⁵¹, שהי' משבט בנימין, ואעפ"כ, היתה מעלתו בזה שהי' איש יהודי, שפירושו⁵⁰ שר ליהודים, כמו איש הר הבית⁵² [וכפירוש רש"י עה"פ⁵³ הוי' איש מלחמה, בעל מלחמה, כמו בעה"ב, שר ואדון], והיינו, שמרדכי ה' בעה"ב ושר על הענין דיהודי, שזהו שהנהגתו היתה באופן שמבלי הבט על זה שכל עבדי המלך כורעים ומשתחווים גו', הנה מרדכי לא יכרע ולא ישתחוה⁵⁴, וטעם הדבר, כי הגידו לו עם מרדכי⁵⁵, היינו, שכל העם עמד במעמד ומצב שנקראים בשם עם מרדכי, שענינו ה' איש יהודי, בעה"ב על הענין דיהודי, שזהו"ע המס"נ על אידישקייט, ובפשטות, שמבלי הבט על הגזירה, שהיתה רק על יהודים, ומפני היותם יהודים, היתה אצלם המעלה שעמדו בכך במס"נ, ועד שאפילו במחשבה לא נפלה להם מחשבת חוץ ח"ו⁴⁷. ולכן נעשה אז סיום וגמר וקיום הענין דמ"ת מצד אתעדל"ת בלבד (שעי"ז מתבטלת המודעה רבה לאורייתא שהיתה מצד התחלת הענין דמ"ת באופן של אתעדל"ע). ועי"ז נעשה גם שינוי המטה לגמרי (שזהו אמיתית הענין דאתעדל"ת), ולא כמו במ"ת, שאע"פ שמכל ארבע רוחות ומלמעלה ומלמטה⁵⁶ ה' הקול יוצא אנכי הוי' אלקיך וגו' ולא יהי' לך אלקים אחרים וגו'⁵⁷, הנה לאח"ז כאשר במשוך היובל המה יעלו בהר⁵⁸, אזי נשאר המטה במצבו כמו לפני"ז, והיו צריכים להתחיל לפעול בו עבודת הבירורים⁵⁹.

ה) וזהו גם הטעם שדוקא ימי הפורים הם ימי משתה ושמחה, כי משתה ושמחה קשור עם ענין שהוא בגלוי, וענין הקשור בגשמיות (שלכן אין שמחה אלא בבשר ואין שמחה אלא ביי"ן⁶⁰). וכיון שיש בזה הצירוף של גשמיות ורוחניות, לכן נעשית גם השמחה באופן

50) תו"א שם צט, א. אוה"ת שם ע' קמא.	56) ראה שמו"ר פ"ה, ט. תיקוני זהר
ס"ע רצ ואילך.	תיקון כב (סד, ב). תניא פל"ו (מו, א).
51) אסתר ב, ה.	57) יתרו כ, ב"ג.
52) מדות פ"א מ"ב. וראה גם אוה"ת	58) שם יט, יג.
בראשית ח"ג תקמה, סע"א ואילך.	59) ראה לקו"ת פ' ראה כח, ב. סה"מ
53) בשלח טו, ג.	תרח"ץ ע' קמת.
54) אסתר ג, ב.	60) פסחים קט, א.
55) שם, ו.	

של בלי גבול, למעלה מכל מדידה והגבלה, אפילו למעלה מהגבלות התורה, באופן דעד דלא ידע (ולא כמו שמחת המועדים שהיא בהגבלה), לפי שהיו אז במעמד ומצב דלא ידע.

וענין זה קשור עם ענין הגורל שבפורים, שנקרא על שם הפור⁶¹, הוא הגורל⁶², כמו אך בגורל יחלק את הארץ⁶³, כמבואר בארוכה בדרושים על פסוקים אלו⁶⁴, ובאופן שמענין הפור (הוא הגורל) לשון יחיד נעשה פורים לשון רבים [בדוגמת שני הגורלות דיום הכפורים⁶⁵, שהרי יוהכ"פ הוא כפורים, בכ"ף הדמיון, כמו פורים (כדאיאתא בתקו"ז⁶⁶)], היינו שהעיקר הוא בפורים], היינו, פור דלעו"ז (דהמן) ופור דקדושה, כיון שמהפכים את הענין דארור המן לברוך מרדכי, ועד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי⁶⁷ (ואעפ"כ ההמשכה היא רק במקום הראוי כו'⁶⁷), ועד שבית המן ניתן למרדכי⁶⁸, וליהודים היתה אורה זו תורה, ושמחה זה יו"ט, וששון זו מילה, ויקר אלו תפילין⁶⁹, ועד לאורה ושמחה וששון ויקר כפשוטו.

(ו) **ויקהי** רצון שמהעבודה דימי הפורים — שאז השמחה היא עד דלא ידע, והרי ענין השמחה בכלל פורץ גדר ומדידה והגבלה⁷⁰, ועאכו"כ שמחה דעד דלא ידע — נבוא בקרוב ממש לקיום הענין דמיסמך גאולה לגאולה (פורים לפסח)⁷¹, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות⁷², שאז ילמדו תורתו של משיח, והיינו שאע"פ שלא יהי עוד הפעם מ"ת (כידוע הלשון בזה⁷³), מ"מ יתוסף בזה עד לאופן שהתורה של עוה"ז הבל הוא לגבי תורתו של משיח⁷⁴, ודוקא הוא ילמד

אוה"ת מגילת אסתר ע' סא ואילך.	61) אסתר ט, כו.
67) ראה אוה"ת שם ע' כט. סה"מ תר"ל ע' קז.	62) שם ג, ז. ט, כד.
68) ראה אסתר ח, א"ב.	63) פינחס כו, נה.
69) מגילה טז, ב.	64) ראה תו"א מגילת אסתר צג, ד. קכא,
70) ראה סה"מ תרנ"ו ע' רכג ואילך.	א. קכג, ג. אוה"ת שם ע' סא ואילך. ס"ע קסג ואילך. ע' קצו. ע' רז ואילך. מאמרי אדה"ז
71) מגילה ו, סע"ב (ובפרש"י).	פרשיות ח"א ע' שפד ואילך (בענין "פור הוא הגורל"); אוה"ת פינחס ע' א"ס. סה"מ תרכ"ו ע' קעג ואילך (בענין "אך בגורל יחלק את הארץ").
72) מיכה ז, טו.	65) אחרי טז, ח.
73) ראה סה"מ תרנ"ח ע' קעט. ס"ע רפד. תרמ"ז ע' פז. תרנ"ו ע' שנו. המשך תרס"ו ע' לב. ע' תשיט. המשך תער"ב ח"א פקע"ט.	66) תיקון כא (נו, ב). וראה תו"א שם צה,
74) קהלת רבה פי"א, ח.	סע"ד ואילך. צט, ד ואילך. קכא, א ואילך.

תורה את כל העם⁷⁵ למקטנם ועד גדולם⁷⁶ (בדוגמת האמור לעיל (ס"ד) בעבודה דפורים). וכל זה יהי' בעגלא דידן, ובקרוב ממש, ובחסד וברחמים, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.



75) רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב. לקו"ת צו יז, א"ב. שער האמונה פרק נו ואילך.
 76) ע"פ לשון הכתוב — ירמי' לא, לג. סהמ"צ להצ"צ מצות מינוי מלך פרק ג.

הוספה



בי"ה, שבוע דפורים קטן, היתשמי"א
ברוקלין, נ.י.

אל המורים/ות וכל חברי ההנהלה
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

מצו"ב העתק מכתבי לתלמידים/ות שי' במענה למכתביהם.

ומובן, מכל שכן וקל וחומר, אשר תוכנו שייך לכאו"א מהמורים והמורות
וחברי ההנהלה, ובודאי לדכוותיהו הרי זה בגדר "תן לחכם ויחכם עוד" (משלי
ט:ט).

ויהי רצון, מיוסד על מאמר חכמינו ז"ל שהמעשה הוא העיקר, אשר כולם
יחד – המחנכים והמחונכים שיחיו – בתור קומה אחת שלימה, יביאו כל
האמור במכתב הנ"ל במעשה בפועל, ויצליחו בזה הצלחה מופלגה ועד שבצדק
ובגאון יוכלו לומר על מחונכיהם: ראו גידולים שגדלנו!

ובזכות עוללים ויונקים, וביחד עמהם בתוככי כלל ישראל, יחישו הגאולה
השלימה והאמתית על ידי משיח צדקנו בקרוב בימינו ממש.

בכבוד ובברכה להצלחה

מ. שניאורסאהן



מצילום האגרת. – לאגרת זו (אשר גם תורגמה לאנגלית) צירף רבינו פתקא:
לשלוח לכל הישיבות ובי"ר [=ובית רבקה]
בהוספה* לכאו"א מהת' ד..

ה' עליהם יחיו

מכתבי לתלמידים/ות: לקמן אגרת הבאה.

מאמר חכמינו ז"ל שהמעשה הוא העיקר: אבות פ"א מי"ז.

קומה אחת שלימה: ראה לקו"ת ר"פ נצבים. ובכ"מ.

(* כלומר, שב"העתק מכתבי לתלמידים/ות" (כדלהלן) – יוסיפו שורת נמען: "לכאו"א מהת'
כר"ו).

ב

ביה, שבוע של פורים קטן, ה'תשמ"א
ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

בנועם נתקבל מכתבך ונהניתי לקרוא בו על דבר ההתקדמות בלימוד התורה ובקיום מצותי. ובודאי תוסיף אומץ ללכת מחיל אל חיל בדרך התורה והמצוה בתוספת התמדה ושקידה ביתר שאת וביתר עוז.

ובעמדנו בסמיכות לפורים קטן כאן המקום להזכיר, בזכרון המביא לידי מעשה, אשר ביום זה (בשנת תרפ"ז) הופיע כ"ק מו"ח אדמו"ר בקהל רב והשמיע דברו בנושא "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז . . להשבית אויב ומתנקם". והימים ההם עת צרה ליעקב, במדינה קשה, אשר עמדה להשכיח מבני עמנו תורת ה' ומצותי. וכ"ק מו"ח אדמו"ר עמד בפרץ במסירות נפש ממש לשמור על גחלת היהדות שלא תכבה ח"ו, ובדברים חוצבי להבות אש קרא ועורר להגביר ולחזק ולהפיץ לימוד התורה, ובפרט בין ילדי ישראל אשר, כלשון הכתוב, על ידי לימוד התורה (אין עוז אלא תורה) השגורה בפי עוללים ויונקים בכוחם להשבית אויב (הגלוי) ומתנקם (אויב הנסתר).

ומובן איך צריך להיות לימוד התורה וקיום מצותי בכל מקום ומקום אשר בחסדי ה' אין אויב ומתנקם מבחוץ להפריע לילדי ישראל ללמוד תורה בכל לבבם ובכל נפשם. אלא שעדין יש אויב פנימי, "א-ל זר" הוא היצר, המשתדל לבלבל בכל מיני פתויים ולעשות מגרעות בעבודת ה' ובלימוד תורתו ובקיום מצותיו בזריזות ובחיות ובשמחה כדרוש. וגם אויב זה, הדרך להפר עצתו ולקלקל מחשבתו

ב

מצילום האגרת. כללי-פרטי לתלמידים/ות. — אודותה, ראה לעיל אגרת הקודמת (ובהנסמן שם).

ללכת מחיל אל חיל: ע"פ תהלים פד, ח.

בזכרון המביא לידי מעשה: ע"פ מנחות מג, ב. במדב"ר פ"ז, ה. ובכ"מ.

ביום זה (בשנת תרפ"ז) הופיע . . והשמיע דברו בנושא . . עוללים ויונקים ג': ראה ד"ה וקבל היהודים תרפ"ז (סה"מ תרפ"ז ע' קיא ואילך). וראה גם "מכתב אחד הרבנים" (שם ע' רפח ואילך).

"מפי עוללים ויונקים . . להשבית אויב ומתנקם": תהלים ח, ג.

עת צרה ליעקב: ע"פ ירמ' ל, ז.

במדינה קשה: ע"פ ספרי ופרש"י דברים א, ד.

(אין עוז אלא תורה): ראה ויק"ר פל"א, ה. יל"ש בשלח רמו רמד. ועוד. — נסמן בסה"מ

שם ע' קיב.

"א-ל זר" הוא היצר: תהלים פא, יו"ד. שבת קה, ב.

להפר עצתו ולקלקל מחשבתו: ע"פ נוסח "ועל הנסים" דפורים.

ולהתגבר עליו ולכבשו הוא על ידי לימוד התורה ביתר שאת וביתר עוז. והבטיחו
 חכמינו זכרונם לברכה – יגעת ומצאת, ובפרט שהקב"ה עוזרו.

בברכה להצלחה ולבשורות טובות בכל האמור

מ. שניאורסאהן

* * *

בברכה להצלחה בלימוד התורה ובשמירת הסדרים בכלל ולבשורות
 טובות בכל האמור.

ג

בי"ה, כב' אדר תשט"ו
 ברוקלין

הווי"ח אי"א נו"נ כו' מוה"ר ... שי שוי"ב

שלום וברכה!

נעם לי לקבל מכתבו מודיע אודות הטבת מצב בריאותם, ויה"ר מהשי"ת
 שיקויים בהם פתגם כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע אַז עס זאָל גיין פון גוט צו נאָך
 בעסער, ובימי החדש דמרבין בשמחה וסומכין גאולה לגאולה, הגאולה דאכתי
 עבדי אחשוורש און לגאולה השלימה והאמיתית, כדרז"ל בניסן נגאלו ובניסן
 עתידין להגאל, בודאי ירבה השמחה בסביבתו ובעצמו, ופסק תורתנו הק' תורת
 חיים ותורת עולם דמרבין בשמחה – מסייע.

מוסגי"פ מה שהו"ל בזמן האחרון שבודאי יעניין אותו.

בברכה

מ. שניאורסאהן

❁ ❁ ❁

והבטיחו חכמינו זכרונם לברכה – יגעת ומצאת: מגילה ו, ריש ע"ב.
 שהקב"ה עוזרו: סוכה נב, ריש ע"ב. וש"נ.
 בברכה להצלחה .. ובשמירת הסדרים .. בכל האמור: קטע זה – לא' התלמידים. נדפס
 בקובץ לפול התלמידים – תות"ל כפר חב"ד, חכ"ב (ט"ו אלול תשס"ז) ע' תלב.

ג

מהעתקה.

פתגם כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע .. פון גוט צו נאָך בעסער: ראה גם אג"ק ח"י אגרת ג'פ"ט.
 וראה בשם רבותינו נשיאינו – אג"ק שם אגרת ג'שנט. ח"י"ב אגרת ד'לה. ח"י"ח אגרת ו'תקעד.
 ו'תרסב. חכ"א אגרת ח'קצ.

ובימי החדש דמרבין בשמחה: תענית כט, סע"א.

וסומכין גאולה לגאולה: מגילה ו, סע"ב.

דאכתי עבדי אחשוורש און: שם יד, א. וש"נ.

כדרז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל: ר"ה יא, רע"א. שמו"ר פט"ו, יא.

ועד הנחות בלה"ק

מכון להוצאה לאור תורת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש וצוקלעה"ה נבג"מ זי"ע

Lahak Hanochos Inc. 788 Eastern Parkway, Suite 408, Brooklyn, N.Y. 11213

Tel. (718) 604-2610 Email: info@lahak.org

ב"ה.

הגיע מבית הכבוד תורת מנחם התוועדויות כרך נד

הכולל את כל המאמרים והשיחות

מיום ב' דראש השנה עד ש"פ וישלח ה'תשכ"ט

הספר נשלח לבתי המנויים

*

בחנויות הספרים יהי' ניתן להשיג

את הספר בה' אדר

לעילוי נשמת

הווי"ח אי"א הר"ר מנחם מענדל

בהר"ר דוד ז"ל

פלדמן

נפטר י"א אדר־שני ה'תשכ"ה

ת. נ. צ. ב. ה.



נדפס על ידי משפחתו שיחיו